

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
21. 12. 2012 do
22. 12. 2012

Število objav: 8
Tiskani mediji: 7
Splet: 1
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival mlade literature Urška
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Ringaraja

Seznam objav v zbirki:

		Naslov		
		Ohranjajo kakovost in odličnost izdelkov		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Notranjsko – kraške novice; 0	Stran: 5	Površina: 645 cm ²
1	Rubrika / Datum	Ostalo, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	neznan avtor		
4	Teme	Ringaraja		

		Naslov		
		Komedija za 90–letnico		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Notranjsko – kraške novice; 0	Stran: 7	Površina: 401 cm ²
2	Rubrika / Datum	Ostalo, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	Kraševac Borut		
7	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov		
		Praznične Mace so rade skupaj		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Notranjsko – kraške novice; 0	Stran: 9	Površina: 225 cm ²
3	Rubrika / Datum	Ostalo, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	D.Š.		
9	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov		
		Jskd		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Rogaške novice; 0	Stran: 17	Površina: 132 cm ²
4	Rubrika / Datum	Oglas, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	neznan avtor		
10	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov		
		Pravljice, zgodbe in pesmi navdušile komisijo		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Savinjske novice; 0	Stran: 14	Površina: 223 cm ²
5	Rubrika / Datum	Ostalo, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	Sem Štefka		
11	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov		
		Slovenj Gradec se ob odvrtil iz EPK–ja		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Siol.net (WEB); 584991		
6	Rubrika / Datum	Kultura, 21. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	STA, N.M.		
12	Teme	Festival mlade literature Urška		

		Naslov		
		Patria je doma v Kočevju		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Dnevnik – Dnevnikov objektiv; 56000	Stran: 14	Površina: 1818 cm ²
7	Rubrika / Datum	Priloga – Dnevnikov objektiv, 22. 12. 2012		
Stran v zbirki	Avtor	Gasar Jaka		
14	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Primorska poje vabi k spletnemu vpisu		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 23	Površina: 170 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 22. 12. 2012		
Stran v zbirki 20	Avtor	Šajn Tomo		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Ohranjajo kakovost in odličnost izdelkov

Ni naključje, da pred prazniki v naši novi poslovni rubriki predstavljamo podjetje Bonopan iz Logatca. Širši javnosti je bolj kot po imenu znano po blagovni znamki pekovskega kvasa FALA in modrem slončku, ki ga spremlja. Bonopan je hčerinska družba francoske multinacionalke Lesaffre, ki je kot uspešen razvijalec svojih izdelkov že skoraj 160 let prisoten v živilski industriji.

Bonopan na razvoj živilske industrije kljub slabšim razmeram v pekarstvu gleda optimistično. *»Kot dobavitelj surovin za pekarstvo poznamo razmere v pekarski branži, ki že dlje časa niso ravno rožnate. Na eni strani se pek sooča z rastjo stroškov proizvodnje, na drugi strani z omejitvami pri oblikovanju prodajnih cen,«* izpostavi prvo oviro Mirjam Kavčič, izvršna direktorica Bonopana. Investicije v opremo pekarnice so izjemno visoke, mali trg pa ne omogoča optimalnega izkoristka in polne zasedenosti kapacitet. Zato so peki po besedah sogovornice prisiljeni v kruto borbo za trg in vsakega kupca. *»Vsak poskuša najti svojo formulo uspeha, izdelčni splet, ki bo razlikovalen, prodajne poti, ki bodo bližje končnemu potrošniku in bodo predvsem omogočale zadržati vsaj delček razlike v ceni. Pri tem pa se še dodatno srečuje z vedno številčnejšo nelojalno konkurenco, ki se običajno umesti na najbolj atraktivne lokacije z velikim prodajnim potencialom, obenem pa ne izpolnjuje nujnih zakonskih obveznosti, kar odločno znižuje njihove stroške proizvodnje. Konkurenčni boj v takšnem primeru ne more biti enakovreden,«* je jasna direktorica.

Tradicija in odličnost

Slogan ene od vodilnih živilskih podjetij je tradicija in odličnost. Lesaffre, ki izhaja iz družinske tradicije, bo prihodnje leto praznoval 160-letnico obstoja. *»Tradicija je ena naših osrednjih vrednot, ne zgolj deklarativno, pač pa dejansko. Odličnost je drugi del našega slogana in se nanaša na kakovost naših izdelkov in naših storitev. O odličnosti izdelkov ne moreš govoriti, če v ponudbenem spletu ni prisotnih inovativnih izdelkov, inovativnih konceptov in procesov. Inovativnost nas razlikuje od ostalih tekmecev, vsak dan posebej se trudimo, da bi se razlikovali tudi po odličnosti vseh naših storitev,«* poudarja pomen obojega Kavčičeva.

Proizvodnja kvasa ni nič manj zahtevna kot proizvodnja zdravil. Kvas je od ostalih surovin živa snov, ki potrebuje posebno obdelavo. *»Zato kvas ni izdelek v klasičnem pomenu besede. Res je proizvodnja zelo zahtevna in terja tako popolno obvladovanje celotnega procesa in specifičnih pogojev kot tudi minimalni obseg, ki daleč presega potencial, ki ga predstavlja Slovenija.«*

Življenjska pot kvasa se začne v laboratoriju Lesaffre v Franciji s cepljenjem kvasne celice, nadaljuje v proizvodnih obratih kvasa in konča v domači pečici. A za njegovo živost so nujni posebni pogoji rokovanja, saj le ti po besedah sogovornice *»zagotavljajo vrhunsko kakovost kvasa in njegovo optimalno delovanje.«*

Tudi v podjetju Bonopan se srečujejo s konkurenco, vendar od samega začetka stavijo na kakovost svojih izdelkov, ki jih kupci

Page: 5

Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 645 cm2

Kazalo

2 / 3

prepoznajo. »Imamo široko paleto kvasov. Sveži v kocki je večini poznana in najpogosteje uporabljena oblika kvasa. V naši paleti je tudi kvas za kislata testa, kvas za sladka testa, tekoči kvas, suhi kvas, zmrznjeni kvas in kvas za mešanice. Proizvaja se v tovarnah na Hrvaškem, Madžarskem in v Franciji,« je izdelke nanizala direktorica.

Slovinci stavimo na kruh

Slovinci izbiramo med pestro ponudbo kakovostnih kruhov, zato smo pri tem zahtevnejši kot drugi evropski narodi. »Verjetno smo Slovenci tudi fenomen z vidika označevanja kruhov. Vsak pek je razvil svoje blagovne znamke kruhov, potrošniki zelo dobro ločimo med posameznimi blagovnimi znamkami na prodajni polici. Proces ustvarjanja novih vrst in blagovnih znamk kruha ni nikoli končan proces in potrošniki lahko le uživamo v tej bogati ponudbi. Žal pa se istočasno soočamo z vzporednim trendom upadanja kupne moči, kupci so vedno bolj lovci na ugodne ponudbe, od trgovskih znamk osnovnih vrst kruhov do blagovnih znamk v akcijski ponudbi. To pa zopet vpliva na zaslužek peka, ki je v teh primerih še toliko bolj okleščena,« izpostavi sogovornica.

Do rezultatov z znanjem in naporom

Trenutnim razmeram na trgu uspešno kljubujejo z nekoliko večjimi in pogostejšimi naporom na ključnih področjih, pojasni Kavčičeva: »Tako od teh, ki predstavljajo za nas velika tveganja, do teh, ki omogočajo razvoj izdelkov in rešitev, ki utegnejo predstavljati prednost za našega kupca. Seveda je to za nas precej lažje, saj imamo podporo naše mame z ekipo znanstvenikov, ki sledijo našim zahtevam in potrebam.« Pošali se, da nimajo čarobne paličice, ki bi odpravila vsakodnevne težave in prinesla takojšen rezultat. Ta je odvisen le od trdega dela in velike mere potrpljenja.

Trenutno podjetje zaposluje sedem ljudi, ki imajo, pravi sogovornica, srečo. Združuje jih namreč enaka strast do dela in uspehov, pred naporom, ki jim prinašajo dober rezultat, pa ne bežijo. »Vsak od nas je nepogrešljiv kamenček, kolešček v sistemu, ki bi blokiral celotni ustroj, če bi se za trenutek ustavil. Ponujamo veliko dela, izzivov, pa tudi spodbud, razumevanja in človeške toplote,« je odkrila sogovornica.

Podjetje odlikuje tudi občutek za dobrodelnost, ki je dandanes še toliko bolj dobrodošla. Večkrat pristopijo k različnim akcijam, pa ne zaradi dodatne promocije, marveč zaradi vrednot – doma in družine. »Želimo si, da bi bila dom in družina varno zatočišče prav vsakega. Z dobrodelnimi akcijami smo morebiti le malce ublažili kakšno stisko posameznika.«

Za omenjeno podjetje so med drugim ključni igralec tudi prazniki. V predprazničnih dneh izpeljejo več prodajnih aktivnosti kot sicer, da »gospodinje spomnimo na peko doma«. »Naše delo je seveda malo manj romantično, ker nikoli ne znamo točno napovedati, koliko kvasa bodo gospodinje to leto porabile. A nekaj zagotovo velja: slovenske gospodinje so

daleč najbolj pridne v naši širši regiji, saj nikjer ne beležijo takšne porabe kvasa na glavo prebivalca. Zato se jim ob tej priložnosti iz srca zahvaljujem, da vztrajajo v ohranjanju te tradicije,« pove Mirjam Kavčič, ki si tudi v novem letu poleg zdravja in dobre volje želi, da bi vlivala upanje in preobračala težave v izzive tako kot doslej.

Slonček Fala je najbolj prepoznaven simbol podjetja, zato ga vsako leto vpletejo v kako aktivnost. V začetku decembra so začeli z izborom kuharske družine meseca preko portala **Ringaraja** v sodelovanju s Sava hoteli, ki bodo zagotovili nepozabno razvajanje nagrajencev. Akcija bo trajala kar 13 mesecev in vse, ki radi kuhajo in pečejo, vabijo, da sodelujejo z objavo svojega recepta in se potegujejo za res privlačne nagrade, ki jih bodo podeljevali vsak mesec.

Mirjam Kavčič, izvršna direktorica Bonopan-a, je poudarila, da so slovenske gospodinje daleč najbolj pridne v naši širši regiji, saj nikjer ne beležijo takšne porabe kvasa na prebivalca.

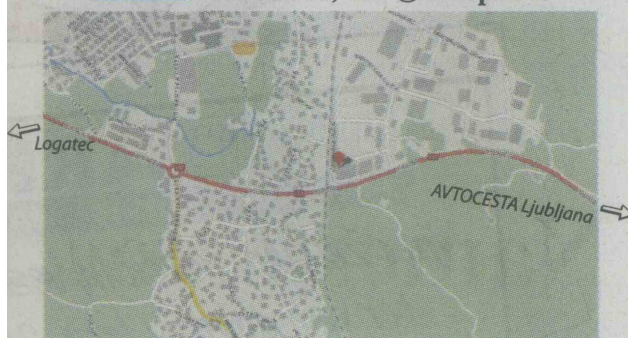

Osebna izkaznica podjetja

Ime podjetja: Bonopan d.o.o.

Naslov: Obrtniška ulica 6f, 1370 Logatec

Kontakt: 01 750 90 38, info@bonopan.si

Komedija za 90-letnico

Premiera gledališke igre amaterskega gledališča DPD Svoboda Loška dolina

Loška dolina, 7. december – Člani amaterskega gledališča Delavsko prosvetnega društva Svoboda Loška dolina (DPD Svoboda) so devetdesetletnico društva obeležili s premiero gledališke igre avtorjev Johna Chapmana in Raya Cooneya *Ne zdaj, srček* v režiji Boruta Zakovška, s katero so dodobra nasmejali občinstvo v dvorani kulturnega doma v Starem trgu pri Ložu. Ob tej priložnosti so člani amaterskega gledališča za svoje večletno aktivno delovanje prejeli Linhartove značke, društvo pa Zlato Linhartovo priznanje.

DPD Svoboda je bilo ustanovljeno leta 1922. V začetnem obdobju so v okviru društva delovale dramska in pevska sekcija, tamburaški zbor, knjižnica ter nekaj časa celo telovadno društvo. Z leti so posamezne sekcije postopoma zamrle, v kasnejšem obdobju pa so nekaj časa delovali še foto in kino sekcija ter različni pevski zbori. Zadnje več kot dvajsetletno obdobje pa v okviru društva deluje le še amatersko gledališče, ki je od ustanovitve na oder postavilo vsaj sedemdeset premier. V svoji bogati zgodovini so uprizarjali komedije, drame, veseloigre, operete, že kar nekaj let pa se ukvarjajo le s komedijo.

S svojimi nastopi navdušujejo občinstvo na mnogih amaterskih odrih po Sloveniji ter tudi na Hrvaškem in v Italiji. V letošnjem letu so prvič nastopili tudi na profesionalnem odru v SNG Nova Gorica. S svojimi uprizoritvami sodelujejo na območnih Linhartovih srečanjih, z zadnjimi tremi predstavami pa so nastopili tudi na Festivalu komedije v Pekrah, kjer so enkrat prejeli prvo nagrado strokovne žirije in dvakrat nagrado občinstva za

najboljšo predstavo festivala. Komedijo *Ne zdaj srček* je režiral in v njej tudi igral Borut Zakovšek, dobitnik Linhartovega priznanja, ki je prvič stopil na oder pri 21 letih, sedaj pa ima za seboj že več kot trideset let uspešnega odrskega ustvarjanja. Poleg njega so svoje vloge odigrali še stari znanci amaterskega gledališča: Andreja Buh, Niko Ožbolt, Rosana Trubačev, Katarina Ravšelj ter debitanti Damjan Stamenović-Enzo, Margareta Perušek, Katja Telič, Neja Nahtigal, Miha Razdrih in Emil Kandare. V tehnični ekipi sta sodelovala Marinka Oblak in Ivan Zabukovec.

Za svoje dolgoletno delo so po uspešno odigrani pre-

mieri člani prejeli Linhartove značke, ki jim jih je v imenu Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti podelila Rebeka Hren Dragolič, predsednica sveta cerkniške izpostave. Bronasto značko za več kot petletno delovanje so prejeli Darja Kandare Prevec, Ludvik Krajc, Tomaž Kraševac, Marjetka Nelc, Stanko Palčič, Katarina Ravšelj, Aja Trudn, Darko Zabukovec in Vesna Zabukovec. Za več kot desetletno delovanje so Srebrno Linhartovo značko prejeli: Fani Prevec, Rosana Trubačev, Marinka Oblak Komidar. Zlato Linhartovo značko za več kot 15-letno delovanje je prejel Niko Ožbolt. Častno Linhartovo značko za več kot 30-letno delovanje so si prislužili Ivan Zabukovec, Borut Zakovšek in Andreja Buh, ki je v imenu društva prevzela tudi Zlato priznanje za uspešno delovanje in širjenje ljubiteljske kulture. •**Borut Kraševac**

Page: 8

Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 401 cm2

Kazalo

2 / 2

Igro Ne zdaj, srček so po premieri že nekajkrat uspešno ponovili. Na domačem odru v Kulturnem domu v Starem trgu pri Ložu bodo nastopili tudi to nedeljo, 23. decembra, ob 16. uri, kamor vabijo vse ljubitelje komedij.

Igralska zasedba amaterskega gledališča DPD Svoboda po koncu premiere.

Praznične Mace so rade skupaj

Cerknica – Mažoretni twirling in plesni klub MACE je na predpraznični prireditvi »Radi smo skupaj«, ki jo je v začetku decembra že tradicionalno izpeljal v športni dvorani v Cerknici, poleg glasbe, plesa in spretnega vrtenja s twirling palico prikazal tudi zanimive nove koreografije. S svojimi točkami so se predstavile vse skupine kluba Mace, pri čemer ne moremo mimo odmevnih rezultatov, ki so jih na letošnjem državnem prvenstvu dosegli člani in članice. Odlična tretja mesta so dosegli v kategorijah kadeti: MACE3, junior: MACE2, senior: MACE1, par: Tim Udovič in Zala Dolničar: MACE2 ter Larisa Šega v Dance twirl/MACE2. Vse CICIMACE, ki so se udeležile Basic Strut tekmovanja (do 10 let), pa so dosegle srebrna in bronasta priznanja. V imenu Občine Cerknica je priznanje za dosežke v letu 2012 klubu podelil podžupan Marko Kranjec.

Decembrska prireditev je bila lepa priložnost tudi za podelitev jubilejnih priznanj, ki so jih iz rok Jožice Mlinar v imenu JSKD za 5 let delovanja v klubu prejeli Zala Jesenšek in Elektra Lavrič, Zlati prstan pa za 15-letno delo trenerka Maja Stankovič ter predsednica kluba, Nada Skuk. Za praznično obarvano prireditev je na koncu poskrbel Miklavž, ki je vse pridne člane obdaroval. •dš

Jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Območna izpostava Rogaška Slatina

2013
KULTURA
ZA VSAK ČAS

Naj bo novo leto radodarno z dobrim in lepim.
Naj bo zdravo, ustvarjalno, iskrivo, naj bo veselo,
odmevno, pogumno. Naj bo toplo in prijetno.
Naj bo srečno.
Vse dobro v letu 2013 vam želi vaš JSKD!

Leonida Došler
JSKD OI Rogaška Slatina

BESEDIČICA, IZZIV ZA MLADE LITERATE

Pravljice, zgodbe in pesmi navdušile komisijo

Na Osnovni šoli Ljubno ob Savinji so se zbrali mladi literati na tradicionalni prireditvi Besedičica, katero sta organizirali Območna izpostava **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD)** Mozirje in ljubenska šola. Glavna beseda je pripadala šolarjem, katerim pisana beseda ni tuja. Srečanje je spremljala strokovna spremljevalka, pesnica Ana Porenta in strokovna komisija, ki je izmed vseh prijavljenih in prebranih del izbrala najboljša.

Pozdravne besede so pripadle Tatjani Vidmar iz velenjske območne izpostave **JSKD**. Omenila je, da je projekt Besedičica pred devetimi leti uvedla strokovna sodelavka na mozirski območni izpostavi **JSKD** Ivana Žvipljeva in ga bodo po njeni upokojitvi z veseljem nadaljevali. Žvipljevi je pripadla čast, da vodi to srečanje. Vidmarjeva je omenila še, da je to dan mladih literatov in pesnikov, veliko število prijavljenih del pa

Posebno pohvalo strokovne komisije so prejeli učenci Nika Zgojznik in Adam Vošnjak iz OŠ Ljubno ob Savinji, Ana Gregorn in Jaša Jernej Rakun Kokalj iz OŠ Mozirje, Anja Smrečnik in Nika Zabreznik iz OŠ Gornji Grad, Blaž Zamernik iz OŠ Luče, Mojca Krančič iz OŠ Rečica ob Savinji in Adam Brunet iz OŠ Nazarje.

Ideje mladim piscem ne manjka, kar so dokazali z izvirnimi besedili in pesmimi, je menila strokovna komisija. (Foto: Štefka Sem)

kaže, da jim je mar za jezik in da ga znajo uporabljati v pisani besedi. Sodelujoče sta pozdravila še ravnatelj ljubenske šole Rajko Pintar in podžupanja občine Ljubno Anka Rakun.

Žvipljeva je izrazila zadovoljstvo, da je lahko tudi letos s šolarji delila zanje pomemben dan, kajti med pisci, je menila, so tudi takšni, ki bodo svoja dela objavljali. Ne le v literarnem zborniku Studenček, ki ga izdajo vsako leto in so v njem zbrana dela prijavljena za Besedičico, ampak še kje drugje.

Ob koncu srečanja so sledile pohvale, da vsaka besedil kaže dobro kakovost pisanja in hitrosti zrelosti, ter spodbude, da to negujejo še naprej. Udeležence so zabavali tudi člani gledališke skupine ljubenske šole z igro o nenavadni Piki Nogačevi, pozdravil jih je tudi Stanko Gašparič, predsednik društva Slap, kjer se združujejo literati iz gornje Savinjske doline. Pohvalil je mlade pisce in jim zaželel še veliko uspešnega dela.

Štefka Sem

PETEK 21.12.2012, 08:04

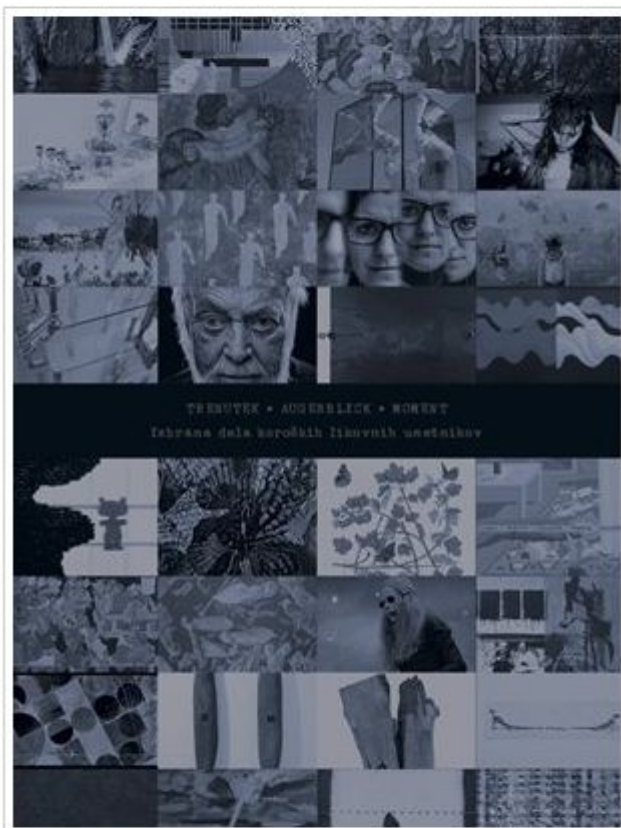
Slovenj Gradec se ob odvrtil iz EPK-ja

Koroško partnersko mesto pri projektu EPK-ja, Slovenj Gradec, danes zvečer končuje program sodelovanja pri tem projektu.

0 0 **NATISNI** **POŠLJI** **PISAVA**

Tweet 0

Priporoči

Sklepna prireditev bo ob 19. uri v Koroški galeriji likovnih umetnosti, ko bodo tam odprli tudi likovno razstavo izbranih del koroških likovnih umetnikov z naslovom *Trenutek – Augenblick – Moment*.

Slovenj Gradec je kot eno od šestih partnerskih mest EPK-ja pridobil v več pogledih. Po presoji direktorja Koroške galerije likovnih umetnosti **Marka Košana** so v Slovenj Gradcu delali vrhunske programe za minimalni denar. Pri tem so v večjem delu nadgrajevali obstoječe vsebine, ker je to tisto znanje, ki ga mesto ima, in tiste vsebine, ki se jim bo mesto tudi v prihodnje posvečalo.

Mednarodno razsežnost so tako letos v Slovenj Gradcu dobile utečene vsebine mirovniškega festivala, razstave domače in umetnostne obrti in festivala mlade literature Urška.

Med odmevnejše dogodke, ob katerih so beležili tudi povečan obisk v Slovenj Gradcu, spadata razstavi *Angeli apokalipse* srbskega umetnika **Vladimirja Veličkovića** in slovenjgraškega slikarja samouka **Jožeta Tisnikarja** ter

mednarodna razstava *Soft Control*.

Med programe, ki so na novo nastali v iztekajočem se EPK-letu in imajo trajnejšo vrednost za Slovenj Gradec, spada prvo mednarodno solopevsko tekmovanje v interpretaciji samospjevov **Huga Wolfa**, ki ga bodo izvajali tudi v prihodnje.

Koroško mesto je pridobilo tudi v infrastrukturnem smislu. V okviru priprav na EPK je bila obnovljena rojstna hiša Huga Wolfa in v njej urejen dokumentacijski center, svoje prostore sta ob tem posodobila tudi galerija in Koroški pokrajinski muzej. Prav tako je bilo prenovljeno staro mestno jedro, kamor se je preselilo poletno festivalsko dogajanje.

Preberite še:

Upor Zemlje bo končal novomeški del EPK-ja

V Kulturnem centru Janeza Trdine v Novem mestu bodo danes zvečer ob 19. uri uprizorili glasbeni-gledališko-plesni večmedijski projekt Upor Zemlje.

Po mariborskih ulicah danes začetek slovesa od EPK

Do nedelje bodo po mestu na sporedu koncerti, literarni dogodki, predstava, modni performans, šahovski turnir, razstave, projekcije in delavnice.

Sklepna prireditev EPK-ja 15. decembra vendarle bo

Potem ko so se v medijih pojavile informacije, da je sklepna prireditev Evropske prestolnice kulture 15. decembra pod vprašajem, so na zavodu Maribor 2012 pojasnili, da prireditev ne bo odpadla.

STA, N: M.

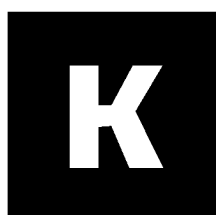
Foto: www.glu-sg.si

Na festivalu domoljubnih pesmi

PATRIA JE DOMA V KOČEVJU

BORUT MEHLE

FOTOGRAFIJA:
Jaka Gasar

AR NARAVNOST PELJITE, je rekel sam od sebe gospod gasilec, ne da bi slišal vprašanje, in z roko nakazal smer; v poznopopoldanski nedeljski temi je v uniformi in florescentno signalnem brezrokavniku stal na križišču pred vstopom v center Kočevja. Vitalna točka. V temi zbezanega potnika zlahka obidejo dvomi, kam naprej. »Kako pa veste, kam hočeva?« vprašava, pa se samo nasmehne, češ, ne delajta se mi neumna.

Nekaj zatem je v križišče pripeljalo policijsko intervencijsko vozilo, se ustavilo na sredini in še vedno bolj ali manj prazno cesto zaprlo za promet. Za tri ali štiri minute. Čemu? Ni jasno. Edino količjak »posebno« vozilo, ki je pripeljalo mimo, je bil

avtobus z napisom »občasni prevoz«, ki se ga je kasneje dalo videti pred kočevsko športno dvorano. Očitno avtobus, ki je na prvi festival domoljubne pesmi *Mati domovina* pripeljal del vabljenih gostov. Vabljenih gostov je bilo veliko. Po nekaterih po-

datkih je bilo ljudi z VIP-vstopnicami štiristo, po drugih celo sedemsto. Športna dvorana v Kočevju sprejme tisoč ljudi.

Festival naj bi si zamislil brigadir Anton Krkovič, uradno »predsednik odbora za pripravo festivala« in obenem soustanovitelj Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve (VSO), ki je imelo istega dne v Kočevju redni letni zbor. Zbor ni bil v dvorani, temveč v Šeškovem domu. Gre za združenje, ki obstaja od decembra 2010, ko se je v ljubljanski filharmoniji zgodil ustanovitveni zbor, osnovni pobudniki pa so bili Lojze Peterle, Igor Bavčar, Janez Janša in Tone Krkovič. Prvi predsednik je postal Ivan Oman, medtem ko združenju sedaj predseduje Slavko Kmetič, nekdanji sindikalist. No, kot je pojasnil njihov predstavnik za stike z javnostjo, združenje sploh ni bilo glavni organizator. »Organizator festivala je bilo Slovensko kulturno umetniško društvo Mati domovina v sodelovanju z RTV Slovenija, Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti, SNG Opera in balet Ljubljana in Občino Kočevje. Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve je zgolj podpornik projekta.«

Zgledno sodelovanje združenja in društva

Po tem odgovoru je bilo najbolj logično, da smo poskusili navezati stik s kulturnim društvom Mati domovina. Na telefon smo dobili njegovega predsednika **Franca Pojbiča**. Pove, da društvo obstaja dve leti, da je izdalo nosilec zvoka s pesmijo Antona Krkoviča v več verzijah, pri snemanju je (bojda zastoj) sodelovalo štiristo izvajalcev, da so doslej prodali približno devetsto CD-jev in da je društvo Mati domovina tudi pravna oseba, ki je dejansko organizirala nedeljski festival v Kočevju. Je pa društvo, dodaja predsednik Pojbič, kolektivni član Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve.

A vrnimo se v Kočevje. Na poti tja ob cesti ni bilo videti enega samega plakata, po čemer je soditi, da organizatorji (g. Pojbič pravi, da je en plakat v Kočevju bil) domoljubnega festivala niti niso organizirali za širšo javnosti, temveč za zožen nabor gostov. Prvi vtis, ki ga je prišlek lahko zaznal minulo nedeljsko popoldne v Kočevju, je bil predvsem, da je na ulicah aktivirano ne navadno veliko uniformiranih ljudi. Gasilcev in policistov. Vojakov in še kakšne druge postrojbe ni bilo videti. Naključni popotnik, ki ne bi točno vedel, kaj se dogaja, bi prej spregledal, da se v mestu dogaja varnostno tvegana športna prireditev, kot pa glasbeni festival.

Drugič sva se z avtom ustavila ob posadki policistov in gasilcev, ki so stali na pločniku v centru Kočevja. Ker so avtomobil, ki je vozil pred nama, poslali nekam naprej, je bilo očitno, da gre za grupacijo, ki nama lahko pomaga. Izkazalo se je, da gre za ofenzivno pomoč. Ker sva približno štiristo metrov od postanka v križišču do omenjene točke prevoza nepriprava z varnostnimi pasovi, sem med pogovorom s policistom z levo roko vendarle odsimuliral pripetost. Fotoreporter Gasar ne. In ja, ko so naju policisti in gasilci napotili na parkirišče za hišo, pred katero so stali, sta za nama prišla policist in policistka: »Dokumente, prosim. Niste bili pripeti,« sta rekla Gasarju, ki se mu je na koncu vendarle uspelo iz zagate izvleči z opozorilom.

Prve izkušnje so pustile vtis, da gre za »na gotofs« razmere. Pred začetkom festivala naj bi bil v dvorani opravljen tudi proti bombni pregled. Na ljubljanski policijski upravi so nam za nedeljski režim v Kočevju dali naslednje pojasnilo: »Šlo je za opravljanje nalog, ki so določene v zakonu o policiji (varovanje določenih oseb) in so bile vnaprej predvidene, zaradi česar so jih policisti izvajali po razporedu dela in ne kot nadurno delo. Naloge so izvajali policisti policijske postaje Kočevje oziroma generalne policijske uprave; center za varnost in zaščito je izvajal naloge varovanja in postopke, ki se izvajajo, kadar so prisotne varovane osebe. Samo prireditev je varovala varnostna služba, ki jo je najel organizator.«

Mehkeje so naju sprejela dekleta, zadolžena za novinarske akreditacije. S fotoreporterjem ju nisva imela, a so nama vseeno omogočile vstop v dvorano. V avlo sva prišla ravno, ko se je kolegica z RTVS s telefonom v roki pritoževala, da jo je brigadir Krkovič izneveril, češ da ji je obljubil izjavo, ki pa je potem ni dal. Šmrcl!

Prideš, odpoješ in odideš

Festival je bil v vsakem primeru izjemen. Velik, kakih trideset metrov dolg in kak meter ožji oder je bilo postavljen na sredino športnega igrišča. Na njem je bilo kakih dvesto glasbenikov. Kompletni ansambel SNG Opera in Balet Ljubljana, tamburaška sekcija ob strani in dekliški zborček glasbene konservatorija iz Ljubljane v ozadju. Zasedba, ki je premogla tako kompletno pihalno sekcijo kot timpane. Kaj več bi pomenilo zgolj še velike orgle. No, tudi harf ni bilo. V parter se ni dalo priti, ker so v štirih vrstah stolov pred odrom sedeli pomembni ljudje, ki si jih lahko videl zgolj v hrbet, pričeksko, plešo ali stranski profil. Tribune so

bile polno zasedene z običajnejšim življem, tako da smo zamudniki lahko zgolj stegovali vratove na stranskih galerijah, so nas pa k sreči nekaj kasneje sprejeli medse RTV-jevci, ki so prireditev snemali in so zavzeli sredinsko galerijo. Na sredinskem stolu v prvi vrsti je sedel brigadir Krkovič, medtem ko je premier Janša sedel dva sedeža stran. Med koncertom med obema ni bilo zaznati komunikacije. Izstopalo je še nekaj figur v policijskih uniformah z višji-mi čini. Tako Janša kot Borut Pahor sta prireditev po koncu zapustila ekspresno hitro, smo pa lahko v vrvežu med občinstvom opazili tudi predstavnika RKC in islamske skupnosti, ki sta bila sicer deležna stranskega sedeža v peti vrsti VIP-tribune, pa plavalnega maratonca Strela ter precej politikov oziroma pripadnikov desne politične usmeritve. Seveda tudi notranjega ministra Gorenaka in generalnega direktorja policije Venigerja.

Program je potekal brez govorov, povezovala pa sta ga Nataša Bolčina Žgavec in Roman Končar, dramski igralec in, kar se domoljubja tiče, predvsem producent s sredstvi filmskega sklada dotiranega filma *Patriot* iz leta 1998, v katerem je odigral tudi vidno vlogo. Umetniški vodja festivala je bil Tomaž Habe in glede tega je treba reči, da so zadeve zveneje precej solidno. Dekleta z glasbenega konservatorija so odpele *Rož, Podjuna, Zila*, kar je itak vedno žilorezen napev, je bil pa ob dodatni spremljavi tamburaškega orkestra sveža, doslej še neslišana verzija. Aleksander Mežek je izvabil prvi resnejši odziv občinstva s komadom *Podarjeno srcu* in refrenom »Slovenija, ti si reka, ki me vračaš v otroštvo«, potem je sledil r'n'b napev o tem, kako se v Soro preljuje Poljanščica, nakar so nastopili Faraoni s komadom *Soline*, kar je bil bržkone najboljši nastop večera. S tem se je strinjal tudi visoko rangirani policist, ko je po koncu dogodka v družbi ministra Gorenaka in šefa Venigerja kadil cigareto pred VIP-prostorom. Tak introvertno profesionalen gospod je bil to. Vsaj po lepo negovanih brkih bi rekel, da tudi ljubitelj lepih melodij. Po nastopu Faraonov je bil torej postavljen nov najboljši rezultat. A ni še bil čas za hitre zaključke. Vendarle nas je čakal še nastop Tomaža Domicelja, domnevnega »enfant terribla« scene ali kako že. Bo tiho? Bo rekel kakšno »po domače«? Nihče od pevcev pred njim ni v mikrofona rekel nič. Niti pozdravil. Vsak je zgolj prišel in odpel. In to pretežno obrnjen na desno, proti centru prve vrste, kjer so sedeli najglavnejši gostje, kar je bil sploh zanimiv refleks. Koncert za šefa? Kolikor sem zaznal, je samo Oto

Pestner (je pa res, da sem tri ali štiri nastope zamudil) v nekem trenutku stopil bolj proti robu odra in z roko dal znak, da poje za celo dvorano. Za kar je bil nemudoma nagrajen s povratnim aplavzom. No, brigadirja je sodeč po gibanju njegovega telesa najbolj opazno zadela pesem *Moj očka ima konjička dva*, vendar pa ga tako kot drugih v prvi vrsti nismo zalotili, da bi ploskal v taktu, ko je to počela publika v ozadju.

Dočakali smo tudi Domicelja. *Slovenskega naroda sin*. »Bil je vaje tujce klet.« S kitaro v roki, v belih čevljih in z opazno tremo. Nič ni bleknil v mikrofona. Prvo kitico je odpel izrazito na dah in loveč se, pri vstopu v drugo sem pa vprašujoče pogledal človeka za mešalno mizo, ali sem prav slišal, da je favorit večera zgrešil vstop, kar mi mikser zvoka potrdi. »Nisem imel treme. Te že dolgo nimam. Bili so enostavno slabi pogoji. Na odru se je slabo slišalo. Imeli so mikrofona za operne pevce, z drugačnim frekvenčnim spektrom, ne pa za nas popevkarje. Po domače rečeno, mikrofona ni primerno lovil glasu. Tudi Pestner je imel drugačen glas, kot ga ima sicer. O celi zadevi pa niti nimam nekega mnenja. Povabil me je Habe, s katerim sva prijatelja iz srednje šole, ob spremljavi simfoničnega orkestra sem izvedel *Slovenskega naroda sin*, vse drugo so bolj vaši problemi. Za nastop nisem dobil nič. Sicer pa, kje ste bili, ko sem imel posvetovanje o domoljubju s predsednikom Türkom, z gospodom Stanovnikom, Mirom Cerarjem in drugimi, o čemer je celo izdana knjiga?« je blago nejevoljen pripomni Domicelj.

Kombinacija psevdodržavne proslave in klasičnega estradništva se je končala sinhrono z vonjem klobas, ki jih je strežno osebje na vozičkih pripeljalo v dvorano.

Sindikalnim pravicam je bilo zadoščeno

Festival je bil dokaj bizarna prireditev ravno zaradi ogromnih glasbeniških in drugih resursov, ki jih je organizatorju, malemu društvu z vsega 51 člani, uspelo zbrati ob isti uri na istem kraju. Navzven je zadeva izzvenela predvsem kot demonstracija neformalne moči brigadirja Krkoviča. Če policija prisotnost svoje številčne posadke opravičuje z zakonsko predpisano dolžnostjo, da čuva (prihodnjega) predsednika države in predsednika vlade, na Morsu svojo logistično pomoč utemeljujejo s tem, da je šlo za prireditev, ki je v interesu ministrstva, oziroma: »Skladno z zakonom o obrambi Slovenska vojska sodeluje z organizacijami, ki so posebnega pomena za obrambo.« Na podobno vprašanje so odgovorili tudi iz

SNG Opera in Balet Ljubljana. Takole pravi: »Na omenjeni prireditvi so nastopili člani orkestra SNG Opera in balet Ljubljana in nekateri solisti, ki pa jih je ločeno tja povabil organizator. Člani orkestra za to niso dobili posebnega honorarja, so pa ob plači dobili nedeljski dodatek in plačane izvajalske pravice. Spoštovane so bile tudi sindikalne pravice, saj so naslednji dan imeli prost termin. Sklep o nastopu orkestra SNG Opera in balet Ljubljana je sprejel prejšnji ravnatelj Mitja Bervar, ki pravi, da je orkester SNG Opera in balet Ljubljana eden od nacionalnih orkestrrov, tako kot orkester RTV Slovenija in Slovenska filharmonija, ki izmenjaje igrajo na podobnih prireditvah, in da se mu zdi prav, da so enkrat povabili tudi orkester nacionalne opere.« Verjetno ni treba posebej poudarjati, da gre za orkester, ki je financiran iz proračuna. »Za koncert smo vedeli mesec dni prej. Bil je na razporedu. Odvadili smo par vaj. O kakem honorarju nimam pojma,« je dejal eden izmed instrumentalistov. Oseba, ki je nastopila kot vokalni solist, pa je povedala: »Sprva mi ni bilo jasno, za kaj gre. Ko je bilo evidentno, da bodo nastopili tudi drugi pevkarji, se mi je zdelo sodelovanje sprejemljivo. Izplačali so mi dvesto evrov na roko in pobrali podatke.« Na roke izplačani denar? Domoljubno, ni kaj.

»Kako se že reče strokovno takemu stanju? Mar ne *'in denial'*?« je glasno pomislil radovednež, ki je s sinom postajal zunaj dvorane in skozi nezasenčeno okno opazoval VIP-goste na VIP-gostiji v VIP-prostoru. S seboj je prinesel pionirsko kapico: »Resno sem presenečen nad vsem skupaj. Nad obiskanostjo te prireditve. Pričakoval sem, da bo manj ljudi. Dve leti sem v Kočevju in itak se počutim kot Donald Sutherland v *Invasion of the Body Snatchers*, kultnem filmu, v katerem iz vesolja pridejo neka bitja, ki naredijo vse glih, Sutherland pa poskuša tej usodi ubežati.«

Nekaj kasneje iz VIP-prostora pride minister Gorenak, gospod, ki je s svojo »šmekersko« držo asociiral na druženja starih tova-

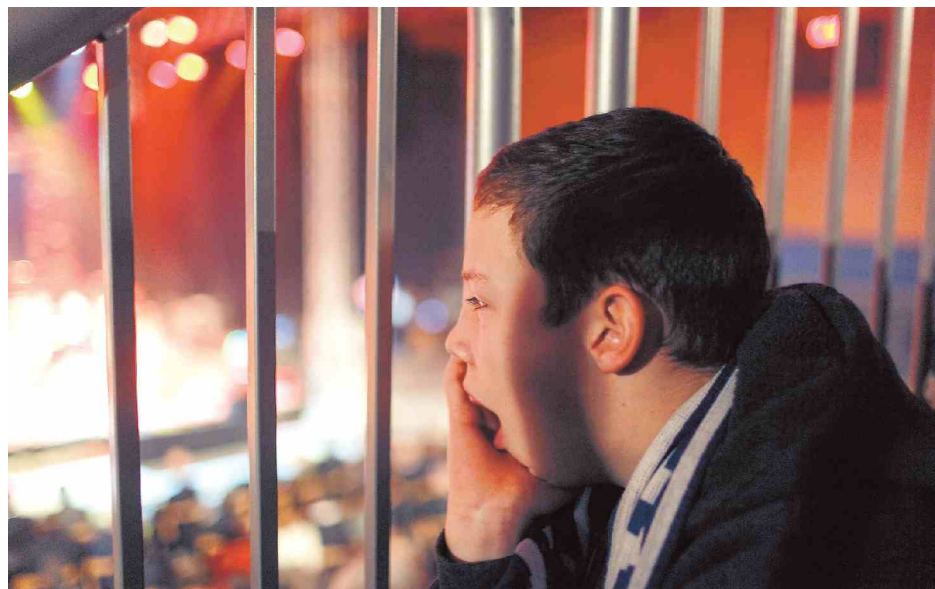
rišev ob jeguljah v želatini v romanih Hansa Hellmuta Kirsta, nemškega pisatelja, ki je za opisovanje tovrstnih srečanj imel izrazit talent. Prišel je na cigareto: »Ne, ne kadim v pisarni. Na balkonu pa. Tudi doma ne kadim, odkar se mi je rodil otrok. Pred osemindvajsetimi leti,« začnemo pogovor s kadilstvom. Nadaljujemo z domoljubjem: »Taki festivali so potrebni. Vsi izvajalci so mi bili všeč. Hrvati imajo vsak teden tak festival.« Ter končamo z razpravo o tezi, da je policijsko posredovanje na demonstracijah okrepilo njegov položaj. »Ah, če bi vi vedeli vso resnico!« Poprosimo ga, naj nam pravo resnico potemtakem vendarle odkrije. »Za to boste pa najprej morali zamenjati službo.«

Za konec povejmo, da tudi nam ni uspelo dobiti nobene izjave brigadirja Krkoviča. Način, kako ga nismo mogli dobiti za izjavo, je zanimiv. In hkrati pomenljiv. Najprej smo bili za dodatne odgovore povsem tehnične narave o tem, kdo vse je izvajal katero skladbo, o proračunu festivala, o številu prodanih vstopnic, o donatorjih, honorarjih, in nasploh o tem, po kakšni čarovniji je v Kočevju uspela takšna koncentracija državnih resursov, dogovorjeni s predstavnikom društva Mati domovina. Namesto obljubljenih odgovorov smo bili vnovič nepoteni na predstavnika za stike z javnostjo Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve. Na isto osebo torej, ki nas je nekaj prej napotila na predsednika društva. Ni problema. Vprašanja smo pač vnovič zastavili PR-osebi, vendar nas je ta potem preusmeril na brigadirja Krkoviča. Ki pa se tudi nam ni javil na telefon. Mala organizacijska enota, ki je v nedeljo v Kočevju zbrala tako vojsko kot policijo, državno televizijo, predsednika države, predsednika vlade, SNG Opera in balet, glasbeni konservatorij, cvet estrade in še kaj, evidentno noče dajati pojasnil. Kar se da razumeti zgolj tako, da gospoda živijo v predpostavki, da se morajo kljub temu, da niso ilegalni, vesti in delovati konspirativno kot »manevrska struktura«.

Nihče od pevcev ni v mikrofona rekel nič. Niti pozdravil. Vsak je zgolj prišel in odpel. In to pretežno obrnjen na desno, proti centru prve vrste, kjer so sedeli najglavnejši gostje.

Že se je zdelo, da bo zakuska ostala zgolj pri potičkah in pecivu, vendar pa se je v šotoru izza dvorane pripravilo tudi močnejše okrepčilo. Kranjske klobase, kajpak.

Izrazit dolgčas

»Kot Donald Sutherland v *Tatovih teles*.«

Zveza pevskih zborov Primorske je objavila razpis za 44. revijo

Primorska poje vabi k spletnemu vpisu

Tako kot vsako leto ob tem času je tudi letos Zveza pevskih zborov Primorske (ZPZP) obelodanila razpis za prijavo zborov in pevskih skupin na 44. revijo *Primorska poje*, ki se bo začela marca prihodnjega leta.

KOPER ▶ V bistvu gre za utečeno pevsko manifestacijo, ki jo na naši strani nekdanje slovensko italijanske meje organizirajo ZPZP in območne izpostave **JSKD** desetih primorskih občin. Na Tržaškem in Goriškem pa so prireditelji Zveza slovenskih kulturnih društev v Italiji, Zveza slovenske katoliške prosvete Gorica in Zveza cerkvenih pevskih zborov Trst.

Vsi štirje organizatorji, ki že vrsto let delujejo zelo složno in uspešno, so se dogovorili, da bo tudi 44. revija *Primorska poje* za njihove člane brezplačna, če so seveda do prijave poravnali članarino. Zbori, ki niso člani nobene od zvez in ki želijo nas-

topati na reviji, pa morajo ob prijavi poravnati pristojbino v višini 70 evrov. Pristojbine pa so oproščeni slovenski zbori s Hrvaške in avstrijske Koroške.

Letošnji razpis, ki je objavljen na spletni strani Zveze pevskih zborov Primorske www.zpzp.si, daje zborom vse potrebne napotke. V prvi vrsti je treba poudariti, da se morajo vsi zbori in skupine prijaviti do konca decembra in sicer po elektronski pošti, s prijavnici, objavljenimi na spletni strani ZPZP. "V nobenem primeru ne bomo sprejeli prijavníc, ki bodo prispele na naš naslov v kakršni koli drugi obliki," so zapisali v pozivu.

Programske usmeritve revije *Primorska poje* so podobne tistim iz zadnjih nekaj let, ko so bili zaželeni projektni izbori treh ali štirih skladb, kolikor jih lahko prijavi vsak zbor. Gre za različna obdobja in vsebine zapetih pesmi od renesanse, romanike, čitalniških in narodnobuditeljskih skladb, borbenih pesmi do ljubezenskih ali programa enega skladatelja.

Primorska poje 2013 bo posvečena 300. obletnici Tolminskega punta, ki se je zgodil 27. marca 1713. "Če bo dovolj zborov, ki bodo zapeli vsaj eno skladbo na temo kmečkih uporov, punta, bomo sestavili revijo, posvečeno tej obletnici," še piše v razpisnem dokumentu, ki ga je podpisal **Anton Baloh**, predsednik ZPZP. K temu pozivu pa je dodano tudi opozorilo, naj zbori ne prijavljajo tistih skladb, ki so jih izvajali na letošnji reviji.

TOMO ŠAJN